

НАРАТИВНИ СЕНТИМЕНТ
(поновно) појмовно одијевање
прозне емотивности¹

Институт за књижевност и
уметност, Београд

Апстракт: Рад има за циљ да представи нацрт *могуће* истраживања емоционалног поља једног наратива, које укључује осјећања стварног/имплицитног аутора, приповиједне инстанце, ликова, стварног/имплицитног читаоца, емпатију и дистанцу као афективне одговоре у рецепцији приче, донекле друштвену и културну контекстуализацију читања, затим сензитивно озрачје хронотопа, као и цјелокупну атмосферу, односно тон, прозне творевине – уједно. Добитак тумачења би било оцртавање *емоционалног језика приповиједног* који кореспондира, или се чак и сједињује са наратолошким анализама базираним више-мање на когнитивним принципима читања, али и повезивање емоционалног фронта адресанта и реципијента у јанусовски профил осјећајности, који се углавном у анализама строго раздваја.

Кључне ријечи: сентимент, емоција, наратив, фрустрација, емпатија, дистанца, хронотоп, атмосфера, рецептивни хоризонт.

¹ Рад је у оквиру пројекта „Смена поетичких парадигми у српској књижевности 20. века: национални и европски контекст“ (178016), који финансира Министарство просвете и науке Републике Србије.